

не два три часа на недѣлята и да помисли за онова кое дава животъ, и истинский животъ? О! да са приближимъ братия, наскоро, да са приближимъ единъ кракъ напрѣдъ съ чисто сърдце, съ чисти мисли къмъ този който невидимо стои у храмътъ и който ни хортува днесъ чрѣзъ Евангелието; да слушаеме гласътъ му, да го познаемъ по-добрѣ, та и той да познае насъ. О, грѣшни ние да побързаеме, да не оставаме въ немарение най-първото си нѣщо; сега сега, даже въ този часъ да обърнемъ очитѣ си къмъ Исуса, кой днесъ макаръ и да е дѣте, нѣ вижте Го какъ стои съ отворени рѣцѣ, и като да ни дума: „елате, елате сички вие при мене; въ мене има животъ, у мене има сладость, у мене е утѣшение; азъ съмъ цѣрѣтъ на сичкитѣ ваши болки.“

О сърдца! сърдца отворете са, отворете са за да можемъ въ единъ гласъ да извикнемъ: „Ето Господи ида при тебе, защото ти си Господь мой; приближавамъ са къмъ тебе, защото ти ми си спасението.“

Да, братия, сичко е нашъ, ако е Христосъ нашъ. Господь ще ни даде благодать и слава; нѣма да ни лиши отъ никакво добро, като сме винаги съ Христа, като слушаеме се него.

Да благодаримъ сички ние Бога за Божественния му този даръ, който не е друго освѣнъ вчерароденото дѣте — Исусъ Христосъ — Аминъ.
